

Transversalitat independentista als ajuntaments

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 25 de juliol de 2021
Fa uns mesos, després de les anomenades eleccions autonòmiques a Catalunya, es van posar en relleu un cop més les diferències entre els dos grans partits independentistes catalans. Al final van arribar a un acord per formar govern; la gent estava tan cremada que si no ho arriben a fer no sé què hauria passat, però una possibilitat era que tot se n'hagués anat en orris, que ja sabeu el que vol dir: adeu República Catalana. Som així de ximplers, cal reconèixer-ho. Doncs bé, aquell risc no s'ha esvaït, no siguem ingenus. Creieu que no es miren de reüll quan seuen de costat, o gairebé, al Parlament, a les diputacions, als ajuntaments o, fins i tot allí on haurien d'anar més units, a Madrid? No, no vull posar llenya al foc, tot al contrari. Voldria veure tots els independentistes units lleialment en l'objectiu comú. Després, quan siguem amos de casa nostra, ja ventilarem el pluralisme que hi ha a la societat catalana; si no ho fem ara, ja sabem com les gasta el llop.

Els independentistes de base, aquells que no somiem en cadires sinó en un sostre i en un plat a taula per a tothom, tant si ens acompanya el sentiment nacional com si no, hauríem de fer pinya i convèncer els tres partits polítics parlamentaris suposadament independentistes que es deixin de romanços i vagin per feina, que vol dir posar-se plegats, sense mirar-se de reüll, a demostrar que som molts més del 52% els que desitgem poder-nos governar des de la proximitat i no que ens governin des de sis-cents quilòmetres. No per egoisme ni per afany de trencadissa sinó, en primer lloc, perquè hi tenim dret, com tenim dret a administrar els 16.000 milions d'euros que ens cisen cada any per al bé comú dels catalans: el

sostre, el plat a taula, l'educació, la sanitat, les infraestructures, la nostra cultura, llengua i tot el que els catalans, des de Catalunya, decidim democràticament.

Ja sabem que els partits polítics han de complir el seu programa electoral; doncs, que el compleixin! Com van intentar fer els qui van anar a la presó i a l'exili. Complir amb el programa electoral no està renyit amb escoltar la veu del poble, i hi ha maneres de fer-ho. Catalunya és plena d'entitats cíviques arreu del territori, des del casino del poble més petit fins a organitzacions transversals de l'àmbit nacional com són l'Assemblea Nacional Catalana, Òmnium Cultural o el Consell per la República. Totes aquestes organitzacions haurien de ser més escoltades pels polítics que hem elegit amb segell independentista. Totes tenen entitats locals que estan molt a prop de la gent. Òmnium Cultural té més socis que el Barça. L'ANC té consells comarcals i locals. El Consell per la República en té i en tindrà molts més d'aquí a pocs mesos.

Deixem-nos de fer safareig sobre si una o altra d'aquestes organitzacions són més properes a un partit o a un altre. Ajudem que totes tres siguin inequívocament transversals. Cadascuna té un paper específic en el procés cap a la independència; això és una gran riquesa i una gran arma pacífica per assolir l'objectiu comú.

Jo ara no assignaré papers però qui vulgui descobrir-los no li costarà gaire trobar-los. Perdoneu-me la immodèstia: jo soc membre de totes tres i sé que no soc l'únic. Hi ha més gent apuntada a aquestes organitzacions transversals que als partits independentistes junts. Jo soc vell i no puc fer gran cosa més de la que faig: escriure. Però hi ha moltíssima gent jove i adulta que es pot afegir als qui ja estan compromesos i treballen per la llibertat de Catalunya i que s'han jugat el físic, la llibertat personal o el patrimoni pel país, que és on està el futur de tots, independentistes i no independentistes.

Sí, també treballem i treballarem per ells, els botiflers; són catalans com nosaltres i els volem el mateix bé. Hi ha molta feina feta, més de la que ens sembla, però cal una embranzida, que no perquè hagi de ser la definitiva no serà ni fàcil ni curta, però cal fer-la. Com? Doncs començant per les institucions polítiques executives que tenim més a prop, els ajuntaments. Hem de portar la transversalitat independentista als ajuntaments i exigir-los generositat i coratge. Si ho aconseguim les institucions de més lluny, no gaire, s'encomanaran aquesta transversalitat i arribarem a la pàtria somiada que serà la de tots; insisteixo, de tots.

És clar, no tots els municipis són iguals, tant des del punt de vista demogràfic com social. A cada un li cal una acció específica d'acord amb les seves característiques demosocials. Hem de formar part de totes, d'algunes o d'alguna de les tres organitzacions transversals esmentades; ens hi estan esperant. Hem de començar aconseguint uns ajuntaments independentistes de veritat, i això ho hem de fer des de la base, des del poble ras que mai ha participat activament en la cosa pública. Hem d'aconseguir que al nostre municipi hi hagi un ajuntament transversalment independentista. Els hem d'ajuntar nosaltres, si cal pressionant-los. No ho podem fer anant per lliure. Ens hem d'agrupar en l'ANC, Òmnium o el Consell per la República. Hem de ser oberts a tothom però sense deixar de vigilar quins companys tenim, perquè el llop està a l'aguait. Dels ajuntaments al Parlament, és el camí cap a una República Catalana independent i social.